

Ömrün Muhasebesi: İtikâf İbadeti

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

« وَادِّعْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا ۗ وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ
مُصَلِّينَ ۗ وَعَهْدِنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَاسْمِعِيلَ ۚ إِنَّ طَهْرًا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ (١٢٥) »

عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ : « أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ : كَانَ يَتَكَبَّفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنَ
رَمَضَانَ حَتَّىٰ تَوَفَّاهُ اللَّهُ تَعَالَى... »

Muhterem Kardeşlerim!

Rahmet ikliminin tüm benliğimizi sardığı ve her bir ibadetin oruçla zirveye taşındığı ramazan ayının son on gününe yaklaşmaktayız. Ramazanın son günleri denince akla itikâf ibadeti gelir. İtikâf, bütün dünyevi faaliyetlerden uzaklaşıp mescide kapanarak, tüm vakti ibadetle geçirmektir.

Hutbenin başında okumuş olduğumuz âyet-i kerîmede Yüce Rabbimiz, itikâfa girilecek bir mekân olarak Kabe'yi tasvir ederek “İbrâhim ve İsmâil'e de, ‘Tavaf edecekler, itikâf edecekler, rükû ve secde edecekler için evimi temiz tutun.’ diye talimat verdik.”¹ buyurmaktadır. Hz. Âişe'den rivayet edildiğine göre “Resûlullah (s.a.v.) ramazanın son on gününde itikâfa girerlerdi. Bu durum vefat zamanına kadar devam etmiştir.”² İtikâfa özellikle son on günde girilmesi, Kadir Gecesi'ni ibadetle geçirme fırsatı vereceği için ayrı bir önem taşır. Nitekim yine Hz. Âişe validemiz, “Resûl-i Ekrem ramazanın son on gününde ibadet için yoğun bir gayret gösterir, gecesini ihya eder ve ibadet için aile fertlerini uyandırır.” demiştir.³

Sünnet olan itikâf ibadeti yerine getirilirken temel ihtiyaçlar dışında mescit alanı terk edilmez. Kişi, gücü yettiği kadar namaz kılar, Kur'an okumaya devam eder ve istiğfarı dilinden düşürmez. Rabbine samimi bir kalple yalvararak zikir ve dualarına devam eder. Ayrıca itikâf, Kur'ân-ı Kerîm'i ve siyer-i Nebî'yi daha yakından tanımak üzere büyük bir fırsattır.

Muhterem Kardeşlerim!

İnsan, hayatının belirli safhalarında kendini muhasebeye çekmek ve vakitlerini Allah'a adamak zorundadır. İşlediği günahlar nedeniyle iç dünyası âdeta karanlık bir zindana dönüşen, dünyevi arzuları tarafından esir alınan insanın hayatına oruç girer, esiri olduğu şehvi duygularından onu kurtarır. Nefsinin bitmek tükenmek bilmeyen arzuları karşısında bir kalkan gibi durur. İşte oruçla özgürleşme, kişinin dünya esaretinden kurtuluşuna ve Rabbine teslimiyetine bağlıdır.

Değerli Müminler!

Geride bıraktığımız şu oruç günlerinde kalbimizi ne kadar muhafaza edebildik? Zihnimizi günahlardan ne kadar arındırabildik? Ailemize oruç sevincini yaşatabilmek için neler yaptık? Hangi yetimin yüzünü güldürdük? Hangi mazlumun derdine derman olduk?

İşte nefsimizi muhasebeye çekebilmek için itikâf önemli bir imkân olarak karşımızda durmaktadır. Yine itikâf, yaratılışımızın hikmetleri üzerine tefekkür etmemizi sağlar. Zira itikâf esnasında âdeta zaman durur. Gündelik yaşamın dışına çıkarılır. Dünyevi dertler bir tarafa bırakılır. Tüm vaktiyle insan Cenâb-ı Hak'a teslim olmuştur. Bu teslimiyet samimi bir tövbe ile başlar, yoğun bir murakabe hâliyle devam eder.

Aziz Cemaat!

Ramazan sonrasında yaşamımızı Allah'ın rızasına uygun sürdürmek istiyorsak, ramazanda geçirdiğimiz maneviyat dolu günleri en verimli şekilde değerlendirmemiz gerekir. İşte bu nedenle Cenâb-ı Hak itikâf ibadetine dikkat çekmiş, Resul-i Ekrem Efendimiz son on günde kendini ibadete adanmıştır. Bizler de imkân ölçüsünde itikâfa girmeliyiz, imkânı olmayanlarımız da günün belirli vakitlerini yalnız ibadete ayırmalıdır.

¹ Bakara suresi, 2:125

² Buhârî, İtikâf, 1-18

³ Müslim, İtikâf, 7